

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **G. D. M.**, nar. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2024, č. j. MV-99287-24/SO-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 3. 2024, č.j. MV-99287-24/SO-2022, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč, a to k rukám advokáta JUDr. Huga Körbla do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného – „Informace o novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem studia“, kterým žalovaný opětovně posoudil žádost žalobce o udělení dlouhodobého víza, která byla podána 1. 2. 2022 na Velvyslanectví ČR v Akkře a u níž Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, dospělo k závěru, že nebyly splněny některé podmínky pro udělení dlouhodobého víza, což bylo žalobci sděleno informací o důvodech neudělení dlouhodobého víza ze dne 24. 3. 2022, č. j. OAM-2875-8/DV-2022.

II. Podání účastníků

2. Žalobce v podané žalobě popsal průběh řízení s tím, že po předcházejícím zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 Azs 200/2003 byla věc vrácena k novému posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, ve kterém žalobce doložil požadované podklady, vč. výpisu z bankovního účtu u GCB Bank Ltd. a dále i výpisu ze svého dalšího účtu u FBN Bank Ghana Limited. Žalobce brojil proti závěru žalované o nesplnění podmínky zajištění dostatečných finančních prostředků, což mělo vyplývat z toho, že na svém účtě u GCB Bank Ltd. nedržel po celou dobu dostatek finančních prostředků, resp. je doplnil až po výzvě žalované. Nesouhlasil ani s tím, že žalovaná k výpisu z druhého bankovního účtu nemohla přihlížet s ohledem na § 180e odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Odkázal na délku řízení o své žádosti s tím, že problémy zapříčinil především zastupitelský úřad v Akkře, a uvedl, že k převodu peněz mezi účty došlo s ohledem na lepší zhodnocení na spořicímu účtu. Žalobce mohl po celou dobu se svými prostředky disponovat.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Pokud jde o výpis z účtu u FBN Bank Ghana Limited, uvedl, že jej žalobce mohl doložit kdykoliv, nicméně doložil jen výpis z bankovního účtu u GCB Bank Ltd. Podle žalovaného není žalobce omezen v dispozici se svými prostředky, ale pokud v důsledku toho je částka na předloženém dokladu nedostatečná, má to za následek nesplnění podmínek dle § 13 zákona č. 326/1999 Sb., požadavek na dodržování právních předpisů nelze považovat za přepjatý formalismus. Dále uvedl, že z porovnání obou výpisů nevyplývá tvrzený převod finančních prostředků mezi bankovními účty žalobce.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba splňuje podmínky přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Soud při posouzení věci vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Žaloba je důvodná.
5. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. se zajištění prostředků k pobytu na území prokazuje, není-li dále stanoveno jinak, předložením a) peněžních prostředků alespoň ve výši
 1. 0,5násobku částky existenčního minima stanovené zvláštním právním předpisem (dále jen "částka existenčního minima") na 1 den pobytu, jestliže tento pobyt nemá vcelku přesáhnout dobu 30 dnů,
 2. 15násobku částky existenčního minima, jestliže má pobyt na území přesáhnout dobu 30 dnů, s tím, že tato částka se za každý celý měsíc předpokládaného pobytu na území zvyšuje o 2násobek částky existenčního minima,
 3. 50násobku částky existenčního minima, jestliže se jedná o pobyt za účelem podnikání, který má vcelku přesáhnout 90 dnů, nebo

- b) dokladu potvrzujícího zaplacení služeb spojených s pobytem cizince na území nebo dokladu potvrzujícího, že služby budou poskytnuty bezplatně.
6. Podle § 13 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. se zajištění prostředků k pobytu na území ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a), jde-li o pobyt na území delší než 3 měsíce, prokazuje
- a) výpisem z účtu vedeného v bance nebo jiné finanční instituci znějícím na jméno cizince, ze kterého vyplývá, že cizinec může během pobytu na území disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a),
 - b) jiným dokladem o finančním zajištění, ze kterého vyplývá, že cizinec může disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo má zajištěnu úhradu nákladů spojených s jeho pobytem na území, nebo
 - c) platnou mezinárodně uznávanou platební kartou; na požádání je cizinec povinen současně předložit výpis z účtu vedeného v bance nebo jiné finanční instituci, ze kterého vyplývá, že může disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a).
7. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 326/1999 Sb. citované ustanovení vymezuje prostředky k pobytu. Jejich výše je stanovena tak, aby byl zajištěn standardní způsob pobytu cizince na území. Oproti současnému stavu dochází ke změně (pevnou peněžní částku nezbytnou k hrazení nákladů na pobyt cizince na území a na jeho vycestování dosud stanoví vyhláška Ministerstva vnitra č. 228/1995 Sb.) Nově použité řešení – životní minimum – zabezpečí valorizaci výše nezbytných prostředků k pobytu. Návrh zákona neomezuje možnost předkládat peněžní prostředky pouze na českou měnu. Tyto prostředky lze předložit v libovolné měně.
8. Z citované důvodné zprávy i ze samotného ustanovení zákona vyplývá, že smyslem úpravy je prokázání schopnosti žalobce unést náklady svého pobytu na území ČR, tj. cílem je bezpochyby umožnit vstup na území ČR těm cizincům, kteří nebudou představovat zátěž pro sociální systém.
9. Podstatou dokazování v této souvislosti by proto měla být povinnost cizince prokázat, že má dlouhodobý, trvalý přístup k prostředkům tak, aby byl schopen financovat svůj pobyt na území ČR, nikoliv jenom doložení jednorázově, krátkodobě získaných prostředků, kterými žadatel nebude disponovat v době pobytu na území ČR.
10. Podle názoru soudu má žadatel prokázat dostatek prostředků po dobu vedení řízení a nikoliv to, že má prostředky na konkrétním účtu v konkrétní okamžik. Tomu tudíž může a musí odpovídat i volba důkazních prostředků.
11. V nyní projednávané věci žalobce předložil v původním řízení výpis z účtu u banky GCB Bank Ltd., kterým v před správními orgány prokazoval stav svých finančních prostředků. Následně bylo vedeno soudní řízení, které trvalo u zdejšího soudu a Nejvyššího správního soudu celkem od 25. 8. 2022 do 12. 10. 2023. Po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného bylo nutné opětovně ověřit schopnost žalobce nést náklady pobytu v ČR.
12. Podle § 180e odst. 3 zákona 326/1999 Sb. žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území.

13. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce jako náležitost žádosti o dlouhodobé vízum podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. doložil výpis z účtu č. X vedený na jeho jméno u GCB Bank Ltd, za období od 1. 7. 2021 do 28. 1. 2022. Jiný doklad o zajištění prostředků k pobytu na území doložen nebyl.
14. Na výzvu Komise ze dne 5. 12. 2023, doložil žalobce výpis z účtu č. X vedeného na jeho jméno u GCB Bank Ltd, za období od 2. 11. 2022 do 5. 1. 2024. Z výpisu vyplývá počáteční zůstatek ve výši 25.501,38 GHS (ke dni 25. 3. 2024 cca 46.688 CZK) a konečný zůstatek ve výši 75.829,40 GHS (ke dni 25. 3. 2024 cca 138.831 CZK). Z výpisu je rovněž zřejmé, že se na účtu finanční prostředky v zákonem stanovené výši dlouhodobě nenacházely, resp. nenacházely se v podstatě po celé dokládané období, kdy až ke konci dokládaného období dne 29. 12. 2023 byla po výzvě Komise na účet připsána částka ve výši 60.000 GHS (ke dni 25. 3. 2024 cca 109.851 CZK) a dne 5. 1. 2024 byla na účet připsána částka v celkové výši 30.700 GHS (ke dni 25. 3. 2024 cca 56.207 CZK).
15. Dále ze správního spisu vyplývá, že žalobce na výzvu Komise doložil dále výpis z účtu č. X vedený na jeho jméno u FBNBank Ghana Limited, za období od 1. 9. 2022 do 15. 1. 2024, ze kterého vyplývá počáteční zůstatek 42.109,22 GHS a konečný zůstatek ve výši 86.863,81 GHS
16. Z výpisů z obou účtů soud shledal následující. Nejnižší zůstatek na účtu u FBNBank Ghana Limited byl k 9. 9. 2022 ve výši cca 45.600 GHS. Následujícího dne, tj. 10. 9. 2022, byl na tento účet připsán převod z účtu u GBC Bank ve výši 45.000 GHS. Nejnižší zůstatek po tomto datu byl na tomto účtu počátkem října 2022, kdy zůstatek dosahoval cca 78.000 GHS. Poté se stabilně pohyboval kolem 100.000 až 125.000 GHS.
17. Při srovnání žalobcem doložených výpisů z účtů lze dospět k jednoznačnému závěru, že účet žalobce u FBNBank Ghana Limited sloužil žalobci pro uchování finanční prostředků (či tvorbu rezervy), zatímco účet u GBC Bank Ltd zjevně sloužil k běžnému nakládání s finančními prostředky žalobce. Jestliže žalobce tvrdí, že po prvním negativním rozhodnutí žalovaného převedl část svých finančních prostředků z účtu u GBC Bank Ltd do FBNBank Ghana Limited, tak je sice pravdou, že nedoložil výpis z účtu u GBC Bank Ltd, který by prokazoval stav tohoto účtu ke dni 10. 9. 2022, nicméně s ohledem na to, že žalovaný ve věci původně rozhodl rozhodnutím ze dne 17. 8. 2022, č. j. MV-99287-6/SO-2022, a z výpisu z účtu žalobce u FBNBank Ghana Limited vyplývá, že převod ze dne 10. 9. 2022 byl proveden z účtu u GBC Bank Ltd, nemá soud důvod domnívat se, že žalobce neuvádí pravdu.
18. Z výpisu z účtu žalobce u FBNBank Ghana Limited je evidentní, že žalobce disponoval po celou dobu, po kterou bylo vedené řízení před správními soudy, a následně i po dobu, kdy bylo vedeno opakované řízení před žalovaným značným množstvím finančních prostředků v ghanské měně.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „v tomto stupni řízení aktuálně předložený dokument, tj. výpis z účtu č. X, nelze akceptovat. Podle § 180e odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nemohou být důvodem žádosti skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl k žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území.

Komise po novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza dospěla k závěru, že nelze posoudit, zda se v případě doložených prostředků na účtu žadatele jedná o finanční prostředky, kterými skutečně disponuje a bude je moci využít pro potřeby finančního zajištění během pobytu na území. I přes vyhodnocení předložených dokladů se tak nepodařilo ověřit údaje v žádosti

týkající se disponibility finančními prostředky v zákonem požadované výši na dobu předpokládaného pobytu žadatele na území.“

20. Uvedený závěr je podle názoru soudu extrémně formalistický a zároveň popírající svobodnou vůli subjektů při dispozici se svým majetkem. Zákon č. 326/1999 Sb. nepožaduje, aby cizinec deponoval zákonem stanovenou částku na konkrétní účet, nebo ji složil do zákonem požadované formy úschovy. Zákon č. 326/1999 Sb. pouze požaduje, aby byl cizinec schopen prokázat, že má k dispozici dostatečné prostředky ve výši požadované zákonem. Soud proto nevidí žádný logický ani zákonný důvod, aby žalobce nemohl pracovat se svými finančními prostředky, pokud nepoklesne jeho disponibilní obnos pod zákonem požadovanou mez.
21. Žalobce v řízení před žalovaným doložil výpis z účtu vedeného v bance znějícím na jméno cizince, ze kterého vyplývalo, že mohl během pobytu na území disponovat peněžními prostředky v určité výši. Důvodem žádosti o nové posouzení nebyly tedy žádné nové skutečnosti, které by cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území ve smyslu § 180e odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., neboť jedinou v původním i opakovaném řízení dokladovanou skutečností byl dostatek finančních prostředků. Výpis z účtu je pouze a jedině důkazní prostředek, přičemž nelze žalobci klást nijak k tíži, pokud po dobu vedení soudního řízení, tj. po pravomocném a vykonatelném rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti, tedy po dobu, kdy žádné řízení u žalovaného neběželo, a po dobu, kdy žalobce neměl formální ani právní důvod držet finanční prostředky pro zajištění studia, převedl své finanční prostředky na jiný účet. Naopak ve prospěch žalobce hovoří ta skutečnost, která zároveň svědčí i o jeho zájmu o studium v ČR, že finanční prostředky uložil a setrval v jejich uchování, což mu umožnilo následně prokázat, že disponoval finančními prostředky i po dobu soudního řízení. Paradoxně tuto skutečnost žalovaný nyní vykládá k tíži žalobce, což soud nemůže akceptovat.
22. Soud proto závěrem konstatuje, že žadateli nic nebrání pro doložení finančních prostředků pro potřeby finančního zajištění během pobytu na území ČR v rámci nového posouzení žádosti po zrušení předcházejícího rozhodnutí žalovaného v soudním řízení doložit, že v mezidobí od právní moci soudem zrušeného rozhodnutí žalovaného do doby opětovného vedení nového řízení v důsledku zrušujícího rozsudku soudu disponoval dostatkem finančních prostředků, byť na jiném účtu vedeném na jeho jméno.

IV. Závěr a náklady řízení

23. S ohledem na vše shora uvedené zrušil krajský soud napadené rozhodnutí s ohledem na procesní vady řízení a nedostatečné posouzení otázky vojenské služby dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve které bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepis žaloby, sepis

repliky) 3 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 13 200 Kč. Procesně neúspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce